

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (prvá komora)

zo 17. decembra 2020*

„Odvolaie – Aproximácia právnych predpisov – Nariadenie (EÚ) č. 305/2011 – Harmonizované podmienky uvádzania stavebných výrobkov na trh – Harmonizované technické normy a predpisy – Harmonizované normy EN 14342:2013, EN 14904:2006, EN 13341:2005 + A1:2011 a EN 12285-2:2005 – Žaloba o neplatnosť“

V spojených veciach C-475/19 P a C-688/19 P,

ktorých predmetom sú dve odvolania podľa článku 56 Štatútu Súdneho dvora Európskej únie, podané 20. júna a 18. septembra 2019,

Spolková republika Nemecko, v zastúpení: J. Möller a R. Kanitz, splnomocnení zástupcovia, za právnej pomoci M. Kottmann, M. Winkelmüller a F. van Schewick, Rechtsanwälte,

odvolateľka (C-475/19 P a C-688/19 P),

ďalší účastníci konania:

Európska komisia, v zastúpení: C. Hermes, M. Huttunen a A. Sipos, splnomocnení zástupcovia,

žalovaná v prvostupňovom konaní (C-475/19 P a C-688/19 P),

Fínska republika, v zastúpení: S. Hartikainen a A. Laine, splnomocnení zástupcovia,

vedľajší účastník konania v prvostupňovom konaní (C-475/19 P),

SÚDNY DVOR (prvá komora),

v zložení: predseda prvej komory J.-C. Bonichot, sudcovia L. Bay Larsen, C. Toader (spravodajkyňa), M. Safjan a N. Jääskinen,

generálny advokát: M. Campos Sánchez-Bordona,

tajomník: A. Calot Escobar,

so zreteľom na písomnú časť konania,

so zreteľom na rozhodnutie prijaté po vypočutí generálneho advokáta, že vec bude prejednaná bez jeho návrhov,

vyhlásil tento

* Jazyk konania: nemčina.

Rozsudok

- 1 Svojím odvolaním vo veci C-475/19 P Spolková republika Nemecko navrhuje zrušenie rozsudku Všeobecného súdu Európskej únie z 10. apríla 2019, Nemecko/Komisia (T-229/17, neuverejnený, ďalej len „prvý napadnutý rozsudok“, EU:T:2019:236), ktorým Všeobecný súd zrušil jej žalobu o neplatnosť po prvé rozhodnutia Komisie (EÚ) 2017/133 z 25. januára 2017 o zachovaní odkazu na harmonizovanú normu EN 14342:2013 „Drevené podlahoviny: Vlastnosti, posudzovanie zhody a označovanie“ v *Úradnom vestníku Európskej únie* s obmedzením v súlade s nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 305/2011 (Ú. v. EÚ L 21, 2017, s. 113), po druhé rozhodnutia Komisie (EÚ) 2017/145 z 25. januára 2017 o zachovaní odkazu na harmonizovanú normu EN 14904:2006 „Povrchy pre športové areály. Vnútorne povrchy pre viaceré druhy športov. Špecifikácia.“ v *Úradnom vestníku Európskej únie* s obmedzením v súlade s nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 305/2011 (Ú. v. EÚ L 22, 2017, s. 62) (ďalej spolu len „prvé sporné rozhodnutia“), po tretie oznámenia Komisie v rámci vykonávania nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 305/2011, ktorým sa ustanovujú harmonizované podmienky uvádzania stavebných výrobkov na trh a ktorým sa zrušuje smernica Rady 89/106/EHS (Ú. v. EÚ C 76, 2017, s. 32, ďalej len „oznámenie o ‚vykonávaní‘“), v rozsahu, v akom odkazuje na harmonizované normy EN 14342:2013 a EN 14904:2006, po štvrté oznámenia Komisie z 11. augusta 2017 v rámci vykonávania nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 305/2011, ktorým sa ustanovujú harmonizované podmienky uvádzania stavebných výrobkov na trh a ktorým sa zrušuje smernica Rady 89/106/EHS (Ú. v. EÚ C 267, 2017, s. 16) v rozsahu, v akom odkazuje na harmonizované normy EN 14342:2013 a EN 14904:2006, po piate oznámenia Komisie z 15. decembra 2017 v rámci vykonávania nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 305/2011, ktorým sa ustanovujú harmonizované podmienky uvádzania stavebných výrobkov na trh a ktorým sa zrušuje smernica Rady 89/106/EHS (Ú. v. EÚ C 435, 2017, s. 41), v rozsahu, v akom sa týka harmonizovaných noriem EN 14342:2013 a EN 14904:2006, a po šieste oznámenia Komisie z 9. marca 2018 v rámci vykonávania nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 305/2011, ktorým sa ustanovujú harmonizované podmienky uvádzania stavebných výrobkov na trh a ktorým sa zrušuje smernica Rady 89/106/EHS (Ú. v. EÚ C 92, 2018, s. 139), v rozsahu, v akom odkazuje na harmonizované normy EN 14342:2013 a EN 14904:2006 (ďalej spolu len „tri ďalšie sporné oznámenia“).
- 2 Svojím odvolaním vo veci C-688/19 P Spolková republika Nemecko navrhuje zrušenie rozsudku Všeobecného súdu z 9. júla 2019, Nemecko/Komisia (T-53/18, neuverejnený, ďalej len „druhý napadnutý rozsudok“, EU:T:2019:490), ktorým Všeobecný súd zamietol jej žalobu, ktorej predmetom bolo zrušenie po prvé rozhodnutia Komisie (EÚ) 2017/1995 zo 6. novembra 2017, ktorým sa zachováva odkaz na harmonizovanú normu EN 13341:2005 + A1:2011 o termoplastových stabilných nádržiach na skladovanie domácich vykurovacích olejov, petroleja a dieselových palív nad zemou v *Úradnom vestníku Európskej únie* v súlade s nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 305/2011 (Ú. v. EÚ L 288, 2017, s. 36), a po druhé rozhodnutia Komisie (EÚ) 2017/1996 zo 6. novembra 2017, ktorým sa zachováva odkaz na harmonizovanú normu EN 12285-2:2005 o dielensky vyrábaných oceľových nádržiach v *Úradnom vestníku Európskej únie* v súlade s nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 305/2011 (Ú. v. EÚ L 288, 2017, s. 39) (ďalej spolu len „druhú sporné rozhodnutia“).

Právny rámec

- 3 Odôvodnenia 1 až 3 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 305/2011 z 9. marca 2011, ktorým sa ustanovujú harmonizované podmienky uvádzania stavebných výrobkov na trh a ktorým sa zrušuje smernica Rady 89/106/EHS (Ú. v. EÚ L 88, 2011, s. 5), znejú:

„(1) V predpisoch členských štátov sa vyžaduje, aby boli stavby navrhnuté a zhotovené tak, aby neohrozovali bezpečnosť osôb, domácich zvierat ani majetku a ani nepoškodzovali životné prostredie.

- (2) Tieto predpisy majú priamy vplyv na požiadavky na stavebné výrobky. Tieto požiadavky sú preto vyjadrené vo vnútroštátnych normách pre výrobky, národných technických osvedčeniach a iných národných technických špecifikáciách a v ustanoveniach týkajúcich sa stavebných výrobkov. Rozdielnosť týchto požiadaviek bráni obchodu v rámci Únie.
- (3) Toto nariadenie by nemalo mať vplyv na právo členských štátov vymedziť požiadavky, ktoré považujú za potrebné na zabezpečenie ochrany zdravia, životného prostredia a pracovníkov pri používaní stavebných výrobkov.“

4 Podľa článku 1 tohto nariadenia, nazvaného „Predmet úpravy“:

„Týmto nariadením sa ustanovujú podmienky uvádzania stavebných výrobkov na trh alebo sprístupnenia stavebných výrobkov na trhu, a to prostredníctvom stanovenia harmonizovaných pravidiel týkajúcich sa spôsobu vyjadrenia parametrov podstatných vlastností stavebných výrobkov a používania označenia CE na týchto výrobkoch.“

5 Článok 2 uvedeného nariadenia, nazvaný „Vymedzenie pojmov“, stanovuje:

„Na účely tohto nariadenia sa uplatňuje toto vymedzenie pojmov:

...

4. ‚podstatné vlastnosti‘ sú tie vlastnosti stavebného výrobku, ktoré súvisia so základnými požiadavkami na stavby;

...“

6 Článok 3 nariadenia č. 305/2011, nazvaný „Základné požiadavky na stavby a podstatné vlastnosti stavebných výrobkov“, v odsekoch 1 a 2 stanovuje:

„1. Základné požiadavky na stavby stanovené v prílohe I predstavujú základ pre prípravu mandátov pre normy a harmonizovaných technických špecifikácií.

2. Podstatné vlastnosti stavebných výrobkov sa stanovujú v harmonizovaných technických špecifikáciách vo vzťahu k základným požiadavkám na stavby.“

7 Článok 8 tohto nariadenia, nazvaný „Všeobecné zásady a používanie označenia CE“, v odseku 4 stanovuje:

„Členský štát na svojom území alebo v oblasti svojej zodpovednosti nezakáže ani nezabráni sprístupneniu na trhu ani používaniu stavebných výrobkov s označením CE, ak deklarované parametre zodpovedajú požiadavkám na takéto používanie v tomto členskom štáte.“

8 Článok 17 uvedeného nariadenia, nazvaný „Harmonizované normy“, stanovuje:

„1. Harmonizované normy stanovujú európske organizácie pre normalizáciu uvedené v prílohe I k smernici [Európskeho parlamentu a Rady] 98/34/ES [z 22. júna 1998 o postupe pri poskytovaní informácií v oblasti technických noriem a predpisov (Ú. v. ES L 204, 1998, s. 37; Mim. vyd. 13/020, s. 337)] na základe žiadostí (ďalej len ‚mandáty‘), ktoré vydala Komisia v súlade s článkom 6 uvedenej smernice po porade so Stálym výborom pre stavebníctvo uvedeným v článku 64 tohto nariadenia (ďalej len ‚Stály výbor pre stavebníctvo‘).

...

3. V harmonizovaných normách sa stanovujú metódy a kritériá posudzovania parametrov podstatných vlastností stavebných výrobkov.

Ak sa to v príslušnom mandáte ustanovuje, harmonizovaná norma uvádza aj zamýšľané použitie výrobkov, na ktoré sa má vzťahovať.

V harmonizovaných normách sa v prípade potreby a bez toho, aby bola ohrozená presnosť, spoľahlivosť alebo stálosť výsledkov, stanovujú metódy na posudzovanie parametrov podstatných vlastností stavebných výrobkov, ktoré sú menej náročné ako skúšky.

...

5. Komisia posúdi zhodu harmonizovaných noriem vypracovaných európskymi organizáciami pre normalizáciu s príslušnými mandátmi.

Komisia uverejní v *Úradnom vestníku Európskej únie* zoznam odkazov na harmonizované normy, ktoré sú v zhode s príslušnými mandátmi.

Pri každej harmonizovanej norme sa v zozname uvedú:

- a) odkazy na nahradené harmonizované technické špecifikácie, ak takéto odkazy existujú;
- b) dátum začiatku obdobia paralelnej platnosti;
- c) dátum konca obdobia paralelnej platnosti.

Komisia uverejní všetky aktualizácie tohto zoznamu.

Odo dňa začiatku obdobia paralelnej platnosti je možné používať harmonizovanú normu na účel vyhlásenia o parametroch stavebného výrobku, na ktorý sa vzťahuje. Národné organizácie pre normalizáciu majú povinnosť transponovať harmonizované normy v súlade so smernicou 98/34/ES.

Bez toho, aby boli dotknuté články 36 až 38, je odo dňa konca obdobia paralelnej platnosti harmonizovaná norma jediným prostriedkom použiteľným na vypracovanie vyhlásenia o parametroch pre stavebný výrobok, na ktorý sa vzťahuje.

Na konci obdobia paralelnej platnosti sa konfliktné národné normy zrušia a členské štáty ukončia platnosť všetkých konfliktných vnútroštátnych ustanovení.“

- 9 Článok 18 nariadenia č. 305/2011, nazvaný „Formálna námietka voči harmonizovaným normám“, stanovuje:

„1. Ak sa členský štát alebo Komisia domnievajú, že harmonizovaná norma úplne nespĺňa požiadavky stanovené v príslušnom mandáte, dotknutý členský štát alebo Komisia predložia po porade so Stálym výborom pre stavebníctvo túto vec spolu so svojím odôvodnením výboru zriadenému podľa článku 5 smernice 98/34/ES. Uvedený výbor po porade s príslušnými európskymi organizáciami pre normalizáciu bezodkladne vydá svoje stanovisko.

2. So zreteľom na stanovisko výboru zriadeného podľa článku 5 smernice 98/34/ES sa Komisia rozhodne, či v *Úradnom vestníku Európskej únie* uverejní, neuverejní, uverejní s obmedzením, zachová, zachová s obmedzením alebo z neho vypustí odkazy na dotknutú harmonizovanú normu.

3. Komisia informuje o svojom rozhodnutí príslušnú európsku organizáciu pre normalizáciu a v prípade potreby požiada o revíziu dotknutej harmonizovanej normy.“

10 Článok 19 tohto nariadenia, nazvaný „Európsky hodnotiaci dokument“, v odseku 1 stanovuje:

„1. Následne po žiadosti výrobcu o európske technické posúdenie organizácia orgánov technického posudzovania vypracuje a prijme európsky hodnotiaci dokument pre každý stavebný výrobok, na ktorý sa nevzťahuje alebo plne nevzťahuje harmonizovaná norma, pri ktorom nemožno úplne posúdiť parametre podstatných vlastností podľa existujúcej harmonizovanej normy okrem iného z nasledujúcich dôvodov:

...

b) minimálne v prípade jednej podstatnej vlastnosti uvedeného výrobku nie je metóda posúdenia stanovená v harmonizovanej norme vhodná, alebo

c) harmonizovaná norma nestanovuje žiadnu metódu posúdenia minimálne v prípade jednej podstatnej vlastnosti uvedeného výrobku.“

11 V prílohe I uvedeného nariadenia sú špecifikované „základné požiadavky na stavby“. Bod 3 tejto prílohy, nazvaný „Hygiena, zdravie a životné prostredie“, stanovuje:

„Stavby musia byť navrhnuté a zhotovené tak, aby počas svojho životného cyklu neohrozovali hygienu, zdravie a bezpečnosť pracovníkov, obyvateľov alebo okolia a aby v priebehu svojho celého životného cyklu nemali pri svojom zhotovovaní, používaní ani pri demolácii neprímerane veľký vplyv na kvalitu životného prostredia ani na podnebie, najmä v dôsledku:

...

b) emisie nebezpečných látok, prchavých organických zlúčenín (VOC), skleníkových plynov alebo nebezpečných častíc do vzduchu v interiéri alebo exteriéri;

...“

12 Smernica 98/34 bola nahradená nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1025/2012 z 25. októbra 2012 o európskej normalizácii, ktorým sa menia a dopĺňajú smernice Rady 89/686/EHS a 93/15/EHS a smernice Európskeho parlamentu a Rady 94/9/ES, 94/25/ES, 95/16/ES, 97/23/ES, 98/34/ES, 2004/22/ES, 2007/23/ES, 2009/23/ES a 2009/105/ES a ktorým sa zrušuje rozhodnutie Rady 87/95/EHS a rozhodnutie Európskeho parlamentu a Rady č. 1673/2006/ES (Ú. v. EÚ L 316, 2012, s. 12).

13 Výbor zriadený článkom 5 smernice 98/34 bol nahradený výborom stanoveným v článku 22 nariadenia č. 1025/2012 v jeho pôvodnom znení.

Okolnosti predchádzajúce sporom

Vec C-475/19 P

14 Okolnosti predchádzajúce sporu sú zhrnuté v bodoch 5 až 13 prvého napadnutého rozsudku takto:

„5 Dňa 12. novembra 1997 Európska komisia udelila Európskemu výboru pre normalizáciu [(CEN)] mandát s referenčným číslom M/119 na účely vypracovania harmonizovaných noriem pre podlahoviny. Tieto normy mali zahŕňať súbor podstatných vlastností ako reakcia na oheň, vodotesnosť, odolnosť proti poškodeniu, emisia azbestu, formaldehydu, hladina pentachlórfulenu. Mandát M/119 bol vydaný podľa smernice [Rady 89/106/EHS z 21. decembra 1988 o aproximácii

zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení členských štátov vzťahujúcich sa na stavebné výrobky (Ú. v. ES L 40, 1989, s. 12; Mim. vyd. 13/009, s. 296)] a zmenený bol mandátom M/137 z 25. júla 2000, ako aj mandátom M/119 rev.1 z 22. júna 2010 tak, aby zahŕňal emisiu súboru iných nebezpečných látok ako prchavé organické zlúčeniny (VOC).

- 6 Medzi týmito normami obsahovala harmonizovaná norma EN 14342:2013 ‚Drevené podlahoviny: Vlastnosti, posudzovanie zhody a označovanie‘ metódy a kritériá posudzovania parametrov týkajúcich sa súboru podstatných vlastností. Pokiaľ ide o uvoľňovanie iných nebezpečných látok ako VOC, bod 4.4 harmonizovanej normy EN 14342:2013 stanovoval:

‚Vnútroštátne právne predpisy týkajúce sa nebezpečných látok môžu vyžadovať overenie a vyhlásenie o uvoľňovaní ďalších nebezpečných látok a niekedy aj ich obsahu, nad rámec tých látok, ktoré sú upravené v iných článkoch, pokiaľ sú stavebné výrobky dotknuté touto normou uvádzané na tieto trhy.

V prípade neexistencie harmonizovaných európskych testovacích metód je potrebné overiť a vydať vyhlásenie o uvoľňovaní/obsahu zohľadňujúce uplatniteľné vnútroštátne ustanovenia týkajúce sa miesta používania...‘

- 7 Harmonizovaná norma EN 14904:2006 ‚Povrchy pre športové areály. Vnútorne povrchy pre viaceré druhy športov. Špecifikácia.‘ sa tiež týkala súboru podstatných vlastností ako trenie, trvanlivosť, reakcia na oheň, emisia formaldehydu, hladina pentachlórfenolu. Pokiaľ ide o iné nebezpečné látky, poznámka 1 prílohy ZA.1 k uvedenej harmonizovanej norme stanovovala:

‚S výnimkou prípadných osobitných článkov týkajúcich sa nebezpečných látok uvedených v tejto norme môžu existovať ďalšie požiadavky uplatniteľné na výrobky obsiahnuté v tejto norme. Na dosiahnutie súladu s ustanoveniami smernice o stavebných výrobkoch je potrebné, aby sa tieto požiadavky dodržiavali aj na mieste a v čase, keď sa uplatňujú.‘

- 8 Dňa 21. augusta 2015 Spolková republika Nemecko vzniesla podľa článku 18 nariadenia č. 305/2011 formálne námietky pred Komisiou proti harmonizovaným normám EN 14342:2013 a EN 14904:2006.

- 9 Spolková republika Nemecko tvrdila, že obe sporné normy úplne nezodpovedajú mandátu udelenému Komisiou a že podstatné vlastnosti stavebných výrobkov neboli stanovené v súlade s článkom 3 ods. 2 nariadenia č. 305/2011. Uviedla, že tieto dve normy porušujú článok 17 ods. 3 nariadenia č. 305/2011, ako aj mandát M/119, keďže neobsahujú harmonizované procesy posudzovania, pokiaľ ide o uvoľňovanie iných nebezpečných látok, ako sú VOC.

- 10 Následne Spolková republika Nemecko požiadala, aby až do prijatia harmonizovaných metód overovania týkajúcich sa uvoľňovania iných nebezpečných látok a emisie alebo hladiny uvedených látok boli z *Úradného vestníka Európskej únie* vypustené odkazy na normy alebo subsidiárne, aby boli uverejnené s výhradou tak, že sporné body noriem týkajúce sa uvoľňovania iných nebezpečných látok sa považujú za neharmonizované a členským štátom sa povoľuje prijať vnútroštátne ustanovenia o metódach overovania tak, aby boli dodržané základné požiadavky uplatniteľné na stavby v oblasti zdravia.

- 11 Dňa 25. januára 2017 Komisia prijala [prvé sporné rozhodnutia].

- 12 Článok 1 rozhodnutia 2017/133 stanovuje:

‚Odkaz na harmonizovanú normu EN 14342:2013 «Drevené podlahoviny: Vlastnosti, posudzovanie zhody a označovanie» sa zachováva s obmedzením.

Komisia do zoznamu odkazov na harmonizované normy uverejneného v *Úradnom vestníku Európskej únie* dopĺňa toto obmedzenie: «Bod 4.4 normy EN 14342:2013 sa vylučuje z rozsahu pôsobnosti uverejneného odkazu.»

13 Článok 1 rozhodnutia 2017/145 stanovuje:

„Odkaz na harmonizovanú normu EN 14904:2006 «Povrchy pre športové areály. Vnútorne povrchy pre viaceré druhy športov. Špecifikácia.» sa zachová s obmedzením.

Komisia do zoznamu odkazov na harmonizované normy uverejnenom v *Úradnom vestníku Európskej únie* dopĺňuje toto obmedzenie: «Poznámka 1 v prílohe ZA.1 k norme EN 14904:2006 sa vylučuje z rozsahu pôsobnosti uverejneného odkazu.»

- 15 Dňa 10. marca 2017 Komisia uverejnila oznámenie o „vykonávaní“, ktorým sa preberá zoznam súboru harmonizovaných noriem v oblasti nariadenia č. 305/2011. Pokiaľ ide o obe normy EN 14342:2013 a EN 14904:2006, v tomto oznámení sa v podstate uvádzali obmedzenia, ktoré už boli vyhlásené v prvých sporných rozhodnutiach.
- 16 Dňa 11. augusta 2017, 15. decembra 2017 a 9. marca 2018 Komisia uverejnila tri ďalšie sporné oznámenia.

Vec C-688/19 P

17 Okolnosti predchádzajúce sporu sú zhrnuté v bodoch 1 až 12 druhého napadnutého rozsudku takto:

- „1 Dňa 26. februára 1999 [Komisia] udelila [CEN] mandát s referenčným číslom M/131 na účely vypracovania harmonizovaných noriem pre potrubia, zásobníky a ostatné príslušenstvo, ktoré neprichádza do kontaktu s vodou určenou na ľudskú spotrebu. Tieto normy mali zahŕňať súbor podstatných vlastností ako mechanická odolnosť a stabilita, odolnosť proti drveniu, nosnosť a tesnosť.
- 2 V roku 2004 CEN prijal harmonizovanú normu EN 12285-2:2005 o oceľových nádržiach. Pokiaľ ide o vlastnosť parametra ‚mechanická odolnosť a stabilita‘ uvedenú v mandáte M/131, vzťahujú sa na ňu tabuľky oddielu ZA., ktoré stanovujú, že pokiaľ ide o hrúbku steny, výrobky musia spĺňať požiadavky bodu 4.3.6.1 a tabuľky 3 harmonizovanej normy. V tomto bode a v tejto tabuľke sa uvádza minimálna hrúbka steny, ktorú musia spĺňať predmetné nádrže.
- 3 V rokoch 2005 a 2010 CEN prijal harmonizovanú normu EN 13341:2005 + A1:2011 týkajúcu sa termoplastových stabilných nádrží. Táto norma obsahovala metódy a kritériá posudzovania parametrov týkajúcich sa súboru podstatných vlastností. Pokiaľ ide o vlastnosť parametra ‚mechanická odolnosť a stabilita‘ uvedenú v mandáte M/131, vzťahujú sa na ňu tabuľky oddielu ZA.1 prílohy ZA, ktoré stanovujú, že výrobky musia spĺňať požiadavky tabuliek 4 až 6 harmonizovanej normy týkajúce sa hrúbky steny. V týchto tabuľkách 4 až 6 sa uvádza minimálna hrúbka steny, ktorú musia spĺňať predmetné nádrže.
- 4 Harmonizované normy neobsahujú osobitné požiadavky alebo metódy posudzovania pre prípad, že sa tieto nádrže používajú v oblastiach so zemetraseniami alebo v záplavových oblastiach. Neobsahujú ani požiadavky týkajúce sa ukotvenia nádrží, ktoré sú určené na výstavbu, do zeme.
- 5 To isté platí, pokiaľ ide o vlastnosti parametrov ‚odolnosť proti drveniu‘ a ‚nosnosť‘, v prípade ktorých uvedené harmonizované normy neobsahujú žiadnu metódu alebo kritérium posudzovania uvedených parametrov.

- 6 Dňa 21. augusta 2015 Spolková republika Nemecko v súlade s článkom 18 nariadenia [č. 305/2011] vznesla pred Komisiou formálne námietky proti harmonizovaným normám EN 13341:2005 + A1:2011 a EN 12285-2:2005.
- 7 Spolková republika Nemecko sa domnievala, že obe sporné normy úplne nezodpovedajú mandátu M/131 udelenému Komisiou a že podstatné vlastnosti stavebných výrobkov neboli stanovené v súlade s článkom 3 ods. 2 nariadenia č. 305/2011. Uviedla, že tieto dve normy porušujú článok 17 ods. 3 nariadenia č. 305/2011, ako aj mandát M/131, keďže neobsahujú metódy stanovenia parametrov, pokiaľ ide o mechanickú odolnosť a stabilitu, odolnosť proti drveniu a nosnosť, a najmä pre prípad použitia uvedených výrobkov v oblastiach so zemetraseniami alebo v záplavových oblastiach.
- 8 Následne Spolková republika Nemecko požiadala, pokiaľ ide o harmonizované normy EN 13341:2005 + A1:2011 a EN 12285-2:2005, aby až do prijatia harmonizovaných metód overovania týkajúcich sa mechanickej odolnosti, odolnosti proti drveniu a nosnosti pre prípad použitia v oblastiach so zemetraseniami alebo v záplavových oblastiach, boli uverejnené odkazy na normy s obmedzením v *Úradnom vestníku Európskej únie*, alebo aby sa subsidiárne vypustili z *Úradného vestníka Európskej únie* v prípade termoplastových stabilných nádrží a dielensky vyrábaných oceľových nádrží.
- 9 Po konzultácii so Stálym výborom pre stavebníctvo zriadeným článkom 64 nariadenia č. 305/2011 sa Komisia obrátila na výbor uvedený v článku 22 nariadenia [č. 1025/2012]. Tento výbor prijal stanovisko k formálnym námietkam.
- 10 Dňa 6. novembra 2017 Komisia prijala [druhé sporné rozhodnutia].
- 11 Článok 1 rozhodnutia 2017/1995 stanovuje:

„Odkaz na harmonizovanú normu EN 13341:2005 + A1:2011 «Termoplastové stabilné nádrže na skladovanie domácich vykurovacích olejov, petroleja a dieselových palív nad zemou. Nádrže vyfukované z polyetylénu, rotačne formovaného polyetylénu a polyamidu 6 získaného aniónovou polymerizáciou. Požiadavky a skúšobné metódy.» sa v *Úradnom vestníku Európskej únie* zachováva.“
- 12 Článok 1 rozhodnutia 2017/1996 stanovuje:

„Odkaz na harmonizovanú normu EN 12285-2:2005 «Dielensky vyrábané oceľové nádrže. Časť 2: Horizontálne valcové jednoplášťové a dvojplášťové nádrže na nadzemné uskladňovanie horľavých a nehorľavých kvapalín znečisťujúcich vodu» sa v *Úradnom vestníku Európskej únie* zachováva.“

Žaloby na Všeobecnom súde a napadnuté rozsudky

Vec T-229/17

- 18 Návrhom podaným do kancelárie Všeobecného súdu 19. apríla 2017 Spolková republika Nemecko podala žalobu o neplatnosť jednak prvých sporných rozhodnutí a jednak oznámenia o „vykonávaní“.
- 19 Podaním doručeným do kancelárie Všeobecného súdu 4. augusta 2017 podala Fínska republika návrh na vstup do konania ako vedľajší účastník na podporu návrhov Spolkovej republiky Nemecko. Rozhodnutím z 1. marca 2017 predseda prvej komory Všeobecného súdu tomuto návrhu vyhovel.

- 20 V súlade s článkom 86 ods. 3 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu predložila Spolková republika Nemecko kancelárii Všeobecného súdu tri návrhy na úpravu žaloby, a to 9. októbra 2017, 2. marca 2018 a 20. mája 2018, pričom navrhla zrušenie troch ďalších sporných oznámení.
- 21 Na podporu svojej žaloby Spolková republika Nemecko uviedla tri žalobné dôvody, pričom prvý bol v podstate založený na porušení podstatných formálnych náležitostí vyplývajúcich z článku 18 nariadenia č. 305/2011, druhý na porušení povinnosti odôvodnenia a tretí na porušení hmotnoprávnych ustanovení uvedeného nariadenia.
- 22 Prvým napadnutým rozsudkom Všeobecný súd zamietol žalobu sčasti ako neprípustnú, pokiaľ ide o oznámenie o „vykonávaní“ a tri ďalšie sporné oznámenia, a sčasti ako nedôvodnú, pokiaľ ide o prvé sporné rozhodnutia.

Vec T-53/18

- 23 Návrhom podaným do kancelárie Všeobecného súdu 31. januára 2018 Spolková republika Nemecko podala žalobu o neplatnosť druhých sporných rozhodnutí.
- 24 Na podporu svojej žaloby Spolková republika Nemecko uviedla dva žalobné dôvody, pričom prvý bol v podstate založený na porušení povinnosti odôvodnenia a druhý na porušení hmotnoprávnych ustanovení nariadenia č. 305/2011.
- 25 Všeobecný súd druhým napadnutým rozsudkom zamietol žalobu v celom rozsahu.

Konania na Súdnom dvore a návrhy účastníkov konania

- 26 Svojím odvolaním vo veci C-475/19 P Spolková republika Nemecko navrhuje, aby Súdny dvor:
- zrušil prvý napadnutý rozsudok,
  - zrušil prvé sporné rozhodnutia,
  - zrušil oznámenie o „vykonávaní“, ako aj tri ďalšie sporné oznámenia,
  - subsidiárne vrátil vec Všeobecnému súdu, pokiaľ ide o návrhy na zrušenie prvých sporných rozhodnutí, oznámenia o „vykonávaní“ a troch ďalších sporných oznámení,
  - uložil Komisii povinnosť nahradiť trovy konania.
- 27 Fínska republika navrhuje, aby Súdny dvor vyhovel návrhom uvedeným v odvolaní, ktoré podala Spolková republika Nemecko vo veci C-475/19 P.
- 28 Svojím odvolaním vo veci C-688/19 P Spolková republika Nemecko navrhuje, aby Súdny dvor:
- zrušil druhý napadnutý rozsudok,
  - zrušil druhé sporné rozhodnutia,
  - subsidiárne vrátil vec Všeobecnému súdu, pokiaľ ide o návrhy na zrušenie druhých sporných rozhodnutí,
  - uložil Komisii povinnosť nahradiť trovy konania.

- 29 Komisia navrhuje, aby Súdny dvor:
- zamietol odvolania v celom rozsahu,
  - uložiť odvolateľke povinnosť nahradiť trovy konania.
- 30 Rozhodnutím predsedu prvej komory z 15. septembra 2020 boli veci 475/19 P a C-688/19 P spojené na účely vyhlásenia rozsudku.

O odvolaniach

O námietke neprípustnosti

Argumentácia účastníkov konania

- 31 Komisia namieta neprípustnosť odvolaní v tom zmysle, že tieto odvolania sa obmedzujú na prevzatie tvrdení už predložených Všeobecnému súdu a neoznačujú vytýkané body napadnutých rozsudkov.
- 32 Spolková republika Nemecko navrhuje túto námietku zamietnuť.

Posúdenie Súdnym dvorom

- 33 Podľa článku 168 ods. 1 písm. b) a článku 169 ods. 2 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora sa v odvolaní musí presne uviesť, ktoré časti rozsudku, ktorého zrušenie sa navrhuje, sa napádajú, a musia sa uviesť aj právne argumenty, ktoré tento návrh osobitným spôsobom podporujú, inak sú odvolanie alebo dotknutý odvolací dôvod neprípustné. Odvolanie, ktoré sa obmedzuje na opakovanie alebo doslovné prevzatie žalobných dôvodov a tvrdení už raz uvedených v konaní na Všeobecnom súde, teda nespĺňa požiadavky odôvodnenia vyplývajúce z týchto ustanovení. Pokiaľ však odvolateľ spochybňuje výklad alebo uplatnenie práva Únie vykonané Všeobecným súdom, môžu sa právne otázky skúmané na prvom stupni nanovo prejednať v rámci odvolania [uznesenie z 5. septembra 2019, Iceland Foods/EUIPO, C-162/19 P, neuvyverejnené, EU:C:2019:686, bod 5 (stanovisko generálneho advokáta, bod 6 a citovaná judikatúra)].
- 34 V prejednávanej veci odvolania posudzované ako celok dostatočne presne označujú vytýkané body napadnutých rozsudkov, ako aj dôvody, pre ktoré tieto rozsudky podľa odvolateľky vychádzajú z nesprávneho právneho posúdenia, a teda neobmedzujú sa len na zopakovanie alebo prevzatie tvrdení predložených Všeobecnému súdu, ako uviedla Komisia, čo vedie k tomu, že Súdny dvor môže vykonať preskúmanie zákonnosti.
- 35 Vzhľadom na to, že odvolateľka splnila požiadavky kladené na odôvodnenie, ktoré sú pripomenuté v bode 33 tohto rozsudku, treba námietku neprípustnosti vznesenú Komisiou zamietnuť.

O veci samej

- 36 Na podporu svojho odvolania vo veci C-475/19 P Spolková republika Nemecko uvádza tri odvolacie dôvody. Prvý odvolací dôvod je založený na porušení článku 263 prvého odseku ZFEÚ v rozsahu, v akom Všeobecný súd v prvom napadnutom rozsudku v podstate nezohľadnil skutočnosť, že oznámenie o „vykonávaní“ a ďalšie tri sporné oznámenia mali právne účinky odlišné od účinkov vyvolaných prvými spornými rozhodnutiami. Svojím druhým odvolacím dôvodom tvrdí, že tento rozsudok porušuje článok 18 ods. 2 nariadenia č. 305/2011 v spojení s článkom 17 ods. 5 tohto

nariadenia, keďže tieto ustanovenia nielenže oprávňujú, ale aj zaväzujú Komisiu prijať jedno z opatrení navrhovaných Spolkovou republikou Nemecko. Tretí odvolací dôvod je založený na porušení článku 18 ods. 2 uvedeného nariadenia v spojení s článkom 3 ods. 1 a 2 a článkom 17 ods. 3 toho istého nariadenia, keďže tieto ustanovenia ukladajú Komisii povinnosť preskúmať, či normy uvedené v prvých sporných rozhodnutiach ohrozujú dodržiavanie základných požiadaviek uplatniteľných na stavby.

37 Fínska republika vstúpila do konania ako vedľajší účastník na podporu druhého a tretieho odvolacieho dôvodu vo veci C-475/19 P.

38 Vo veci C-688/19 P Spolková republika Nemecko uvádza dva odvolacie dôvody na podporu svojho odvolania. Prvý odvolací dôvod je založený na porušení článku 18 ods. 2 nariadenia č. 305/2011 v spojení s článkom 17 ods. 5 tohto nariadenia, keďže Všeobecný súd nezohľadnil skutočnosť, že tieto ustanovenia nielenže oprávňujú, ale aj zaväzujú Komisiu prijať jedno z opatrení navrhovaných Spolkovou republikou Nemecko. Svojím druhým odvolacím dôvodom tvrdí, že druhý napadnutý rozsudok porušuje článok 18 ods. 2 nariadenia č. 305/2011 v spojení s článkom 3 ods. 1 a 2 a článkom 17 ods. 3 toho istého nariadenia, keďže Všeobecný súd nezohľadnil skutočnosť, že tieto ustanovenia ukladajú Komisii povinnosť overiť, či normy uvedené v druhých sporných rozhodnutiach ohrozujú dodržiavanie základných požiadaviek uplatniteľných na stavby.

O prvom odvolacom dôvode vo veci C-475/19 P založenom na údajnej právnej záväznosti sporných oznámení

– Argumentácia účastníkov konania

39 Prvý odvolací dôvod Spolkovej republiky Nemecko sa skladá z dvoch častí.

40 Odvolateľka v prvej časti tvrdí, že na rozdiel od toho, čo rozhodol Všeobecný súd, sú oznámenie o „vykonávaní“ a tri ďalšie sporné oznámenia právne záväzné. Podľa článku 17 ods. 5 nariadenia č. 305/2011 uverejnenie zoznamu odkazov na harmonizované normy v *Úradnom vestníku Európskej únie* Komisiou totiž malo za následok povolenie používania harmonizovanej normy odo dňa začiatku obdobia paralelnej platnosti a stanovenie povinnosti tohto použitia odo dňa konca obdobia paralelnej platnosti s cieľom vypracovať vyhlásenie o parametroch pre stavebný výrobok, na ktorý sa táto norma vzťahuje. Všeobecný súd teda nesprávne rozhodol, že tieto oznámenia nemajú nové právne účinky vo vzťahu k právnym účinkom prvých sporných rozhodnutí.

41 Odvolateľka v druhej časti Všeobecnému súdu vytýka, že dospel k záveru, že musí preukázať, že uvedené oznámenia sa dotýkali jej záujmov alebo podstatným spôsobom zmenili jej právne postavenie, hoci členský štát nemusí preukazovať, že akt vyvoláva právne účinky, ktoré sa ho dotýkajú osobne alebo sa dotýkajú jeho záujmov.

42 Komisia navrhuje zamietnuť tento odvolací dôvod v oboch častiach.

– Posúdenie Súdnym dvorom

43 Pokiaľ ide o prvú časť prvého odvolacieho dôvodu, treba uviesť, že ako v podstate vyplýva z bodov 42, 43 a 64 prvého napadnutého rozsudku, vyvolali prvé sporné rozhodnutia vo vzťahu k žalobkyni právne účinky tak v rozsahu, v akom bol jej hlavný návrh zamietnutý, ako aj v rozsahu, v akom sa jej subsidiárnemu návrhu čiastočne vyhovel. Čiastočné vyhovenie návrhu viedlo Komisiu k tomu, že na účely vykonania prijala štyri sporné oznámenia.

- 44 V dôsledku toho a ako správne rozhodol Všeobecný súd v bode 49 prvého napadnutého rozsudku, oznámenia, ktoré Komisia prijala v rámci vykonávania nariadenia č. 305/2011 v rozsahu, v akom sa týkajú iba aktualizácie zoznamu všetkých odkazov na harmonizované normy, v nadväznosti na čiastočné vyhoviecie námietke vznesenej členským štátom na základe článku 18 ods. 1 tohto nariadenia, v skutočnosti len odkazujú na dotknuté harmonizované normy bez toho, aby vyvolávali iné právne účinky, než sú tie, ktoré už voči tomuto členskému štátu vyvolávajú rozhodnutia prijaté touto inštitúciou na základe článku 18 ods. 2 uvedeného nariadenia.
- 45 Vzhľadom na to, ako vyplýva z bodov 43 až 45 prvého napadnutého rozsudku, že z predmetu, obsahu a kontextu oznámenia o „vykonávaní“ a troch ďalších sporných oznámení, a teda z ich podrobnej analýzy vyplýva, že ich cieľom bolo v podstate prevziať obmedzenia, ktoré už boli uvedené v prvých sporných rozhodnutiach, Všeobecný súd správne konštatoval, že uvedené oznámenia nemohli vyvolať samostatné právne účinky.
- 46 Z toho vyplýva, že táto časť prvého odvolacieho dôvodu sa musí zamietnuť.
- 47 Pokiaľ ide o druhú časť prvého odvolacieho dôvodu, treba ju zamietnuť ako irelevantnú, pretože by mohla mať úspech iba v prípade záveru, že oznámenia prijaté Komisiou v rámci vykonávania nariadenia č. 305/2011 vyvolávajú samostatné právne účinky.
- 48 Za týchto podmienok treba prvý odvolací dôvod vo veci C-475/19 P zamietnuť.

O druhom a treťom odvolacom dôvode vo veci C-475/19 P a prvom a druhom odvolacom dôvode vo veci C-688/19 P, týkajúcich sa výkladu článku 18 ods. 2 nariadenia č. 305/2011

– Argumentácia účastníkov konania

- 49 Spolková republika Nemecko v druhom odvolacom dôvode vo veci C-475/19 P a v prvom odvolacom dôvode vo veci C-688/19 P v podstate tvrdí, že Všeobecný súd porušil článok 18 ods. 2 nariadenia č. 305/2011. Pokiaľ ide o druhý odvolací dôvod vo veci C-475/19 P a prvý odvolací dôvod vo veci C-688/19 P, treba uviesť, že sú formulované podobne, pričom každý z nich sa delí na tri časti.
- 50 Odvolateľka v prvej a druhej časti pripomína, že Komisia je oprávnená vzniesť námietku voči určitej harmonizovanej norme, ako jej navyše odvolateľka navrhla urobiť v prejednávanej veci. Komisia má teda nielen možnosť, ale aj povinnosť priznať právne účinky stanovené týmto nariadením iba čiastočne, pokiaľ ide o normu, ktorá úplne nespĺňa požiadavky stanovené v príslušnom mandáte, ako jasne vyplýva zo znenia článku 18 ods. 2 nariadenia č. 305/2011.
- 51 Z článku 17 ods. 5 druhého pododseku tohto nariadenia vyplýva, že pri uverejnení harmonizovaných noriem v súlade so získanými mandátmi by sa Komisia mala obmedziť na uverejnenie odkazov na normy, ktoré sú úplne v súlade s týmito mandátmi.
- 52 Okrem toho vzhľadom na to, že postup stanovený v článku 18 nariadenia č. 305/2011 je analógiou postupu uvedeného v článku 17 ods. 5 druhom pododseku tohto nariadenia, nemôže byť to, čo toto posledné uvedené ustanovenie zakazuje, povolené článkom 18 ods. 2 uvedeného nariadenia.
- 53 V tretej časti odvolateľka kritizuje „širokú mieru voľnej úvahy“, ktorú Všeobecný súd priznal Komisii v prvom a druhom napadnutom rozsudku. Ako totiž Súdny dvor rozhodol v bode 43 svojho rozsudku z 27. októbra 2016, James Elliott Construction (C-613/14, EU:C:2016:821), hoci vypracovaním takejto harmonizovanej normy je poverený súkromnoprávny subjekt, táto norma predstavuje nevyhnutné vykonávacie opatrenie, striktne vložené do rámca základných požiadaviek definovaných právom Únie, ktoré je realizované z podnetu Komisie, ako aj pod jej vedením a kontrolou. V tejto súvislosti prináleží Komisii, aby splnila svoju úlohu overenia formálnych a hmotnoprávných aspektov.

- 54 Pokiaľ ide o tretí odvolací dôvod vo veci C-475/19 P a druhý odvolací dôvod vo veci C-688/19 P, treba uviesť, že sú tiež formulované podobne.
- 55 Podľa odvolateľky Všeobecný súd nezohľadnil skutočnosť, že podľa článku 18 ods. 2 nariadenia č. 305/2011 v spojení s článkom 3 ods. 1 a 2 a článkom 17 ods. 3 tohto nariadenia bola Komisia povinná preskúmať, či harmonizované normy umožňujú členským štátom dohliadať na dodržiavanie základných požiadaviek uplatniteľných na stavby. Harmonizované normy by totiž mali umožniť posúdiť parametre stavebného výrobku zodpovedajúce charakteristikám, ktoré sú preň zásadné, aby spĺňal základné požiadavky uplatniteľné na stavby.
- 56 Fínska republika, ktorá vstúpila do konania ako vedľajší účastník konania na podporu druhého a tretieho odvolacieho dôvodu vo veci C-475/19 P, v podstate tvrdí, že Všeobecný súd nezohľadnil skutočnosť, že Komisia je na základe nariadenia č. 305/2011 povinná preskúmať, či je harmonizovaná norma spôsobilá dodržať základné požiadavky uplatniteľné na stavby, pokiaľ ide o všetky prvky, ktoré vyžaduje mandát, na ktorom je táto norma založená. Aj keby sa norma zdala byť akýmkoľvek spôsobom neúplná, bola by Komisia povinná uznať, že vzhľadom na to, že uvedená norma sa nevzťahuje na kritériá posudzovania základných požiadaviek stanovených mandátom, členské štáty si ponechávajú možnosť stanoviť vnútroštátne požiadavky, pokiaľ ide o tieto podstatné vlastnosti.
- 57 Komisia navrhuje zamietnuť druhý a tretí odvolací dôvod vo veci C-475/19 P, ako aj prvý a druhý odvolací dôvod vo veci C-688/19 P.

– Posúdenie Súdnym dvorom

- 58 Po prvé zo znenia článku 18 ods. 1 nariadenia č. 305/2011 vyplýva, že konanie o formálnej námietke sa začne, pokiaľ sa členský štát alebo Komisia domnievajú, že harmonizovaná norma „úplne“ nespĺňa požiadavky uvedené v príslušnom mandáte, čo zahŕňa tak prípad, že by táto norma bola neúplná so zreteľom na tento mandát, ako aj prípad, že by mu v niektorých bodoch odporovala.
- 59 Podľa toho istého ustanovenia, pokiaľ bola vznesená námietka, prislúcha Komisii, aby po porade so stálym výborom pre stavebníctvo a výborom zavedeným článkom 22 nariadenia č. 1025/2012 posúdila, či norma aspoň čiastočne spĺňa požiadavky uvedené v mandáte. V prípade, že to tak je, musí Komisia teda rozhodnúť, či táto norma alebo jej časť, ktorá tieto požiadavky spĺňa, musí byť uverejnená celá alebo s obmedzením, alebo zachovaná v *Úradnom vestníku Európskej únie*, alebo či sa z neho vypustí.
- 60 Článok 18 ods. 2 nariadenia č. 305/2011 naopak nestanovuje, že táto inštitúcia môže spojiť odkaz na harmonizovanú normu s takými výhradami, ako sú výhrady požadované odvolateľkou, okrem uverejnenia alebo zachovania s obmedzením.
- 61 Je síce pravda, že výraz „čiastočne“, ktorý sa nachádza najmä vo francúzskom a talianskom znení článku 18 ods. 2 nariadenia č. 305/2011, zodpovedá v niektorých ďalších jazykových zneniach tohto ustanovenia, ako je nemecké, anglické, španielske a poľské znenie, výrazu „s výhradami“ alebo „s obmedzeniami“. Komisia však nemôže v rámci postupu stanoveného v článku 18 tohto nariadenia členským štátom umožniť, aby prostredníctvom výhrady doplnili obsah normy, ktorá nie je úplne harmonizovaná, pretože inak by zasahovala do právomocí priznaných tak článkom 17, ako aj článkom 18 ods. 3 uvedeného nariadenia, európskym organizáciám pre normalizáciu, ktoré ako jediné majú právomoc určiť alebo revidovať obsah normy so zreteľom na udelený mandát.
- 62 V tejto súvislosti tiež neuverejnenie, úplné alebo čiastočné zachovanie, ako aj odstránenie odkazov na harmonizovanú normu, ktorá je úplne alebo čiastočne v súlade s príslušným mandátom, zostáva možnosťou, ktorú má Komisia podľa stanoviska výboru stanoveného v článku 22 nariadenia č. 1025/2012, a nie povinnosťou tejto inštitúcie.

- 63 V prejednávanej veci Všeobecný súd na jednej strane v bode 94 prvého napadnutého rozsudku správne rozhodol, že tvrdenie odvolateľky, podľa ktorého Komisia neposúdila súlad predmetných harmonizovaných noriem s príslušným mandátom, v skutočnosti nie je správne, keďže v odôvodneniach 9, 11, 14 a 15 prvých sporných rozhodnutí táto inštitúcia pripustila, že pokiaľ ide o predmetné ustanovenia, chýbajú kritériá a metódy potrebné na posúdenie vlastností iných nebezpečných látok, takže tieto ustanovenia sa majú výslovne vylúčiť z rozsahu odkazov na dotknuté harmonizované normy, pretože nie sú uplatniteľné. Komisia tak v prvých sporných rozhodnutiach využila možnosť, ktorá je jej priznaná, čiastočne zachovať odkazy na harmonizované normy.
- 64 Na druhej strane Všeobecný súd v bodoch 42 a 44 druhého napadnutého rozsudku správne uviedol, že hoci „dotknuté harmonizované normy úplne nezodpovedajú príslušnému mandátu a [aj keď] také funkčné parametre, ako sú odolnosť proti drveniu, nosnosť a tesnosť, nie sú zahrnuté do metód a kritérií posudzovania vlastností dotknutých harmonizovaných noriem“, nemôže mať táto okolnosť za následok „zrušenie [druhých sporných] rozhodnutí, pretože v uvedenom mandáte sa nenachádza údaj o stanovení kritérií parametrov, ktoré sa týkajú inštalácie alebo používania nádrží v oblastiach so zemetraseniami alebo v záplavových oblastiach“.
- 65 Po druhé treba pripomenúť, že ako vyplýva z odôvodnení 1 a 2 nariadenia č. 305/2011, hoci právne predpisy členských štátov vyžadujú, aby „stavby“ boli navrhnuté a realizované tak, aby neohrozovali bezpečnosť osôb, domácich zvierat a majetku a nepoškodzovali životné prostredie, tieto predpisy priamo ovplyvňujú požiadavky uplatniteľné na „stavebné výrobky“, ktoré vzhľadom na ich rozdielnosť bránia obchodu v rámci Únie.
- 66 Na účely uľahčenia ich voľného pohybu je teda predmetom nariadenia č. 305/2011, ako stanovuje jeho článok 1, ustanoviť podmienky uvádzania „stavebných výrobkov“ na trh alebo sprístupnenia „stavebných výrobkov na trhu“, a to prostredníctvom stanovenia harmonizovaných pravidiel týkajúcich sa spôsobu vyjadrenia parametrov podstatných vlastností stavebných výrobkov a používania označenia CE na uvedených výrobkoch.
- 67 Podľa článku 8 ods. 4 nariadenia č. 305/2011 členský štát na svojom území alebo v oblasti svojej zodpovednosti nezakáže ani nezabráni sprístupneniu na trhu ani používaniu „stavebných výrobkov“ s označením CE, „ak deklarované parametre zodpovedajú požiadavkám na takéto používanie v tomto členskom štáte“.
- 68 V tomto rámci by možnosť členských štátov prijať vnútroštátne predpisy na účely stanovenia vlastných metód posudzovania „stavebných výrobkov“, pokiaľ ide o aspekty, na ktoré sa nevzťahuje harmonizovaná norma, mohla v rozpore s cieľom nariadenia č. 305/2011 obmedziť voľný pohyb stavebných výrobkov zodpovedajúcich harmonizovanej norme, pretože by hrozilo, že výrobcovia „stavebných výrobkov“ budú čeliť rôznym vnútroštátnym postupom a kritériám tak, že by sa mohol obmedziť skutočný prístup ich výrobkov na trh. V prípade, že sa na „stavebný výrobok“, pri ktorom nemožno úplne posúdiť parametre podstatných vlastností podľa existujúcej harmonizovanej normy, nevzťahuje alebo plne nevzťahuje harmonizovaná norma, prislúcha výrobcovi prípadne podať žiadosť o európske technické posúdenie v súlade s článkom 19 uvedeného nariadenia.
- 69 Ako sa však pripomína v odôvodnení 3 nariadenia č. 305/2011, toto nariadenie by nemalo mať vplyv na právo členských štátov vymedziť požiadavky, ktoré považujú za potrebné na zabezpečenie ochrany zdravia, životného prostredia a pracovníkov pri používaní stavebných výrobkov.
- 70 Z toho vyplýva, že členský štát môže uložiť osobitné pravidlá týkajúce sa inštalácie a používania „stavebných výrobkov“, pokiaľ tieto pravidlá neobsahujú požiadavky, ktoré sa odchyľujú od harmonizovaných noriem v súvislosti s posúdením uvedených výrobkov alebo použitím označenia CE na týchto výrobkoch.

- 71 V prejednávanej veci sa Všeobecný súd nedopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď v bode 102 prvého napadnutého rozsudku rozhodol, že Komisia nemôže prijať výhradu spresňujúcu, že členské štáty majú právomoc prijať vlastné vnútroštátne predpisy o skúšobných metódach a kontrolách, pokiaľ ide o uvoľňovanie iných nebezpečných látok.
- 72 Všeobecný súd navyše v bodoch 51 a 55 druhého napadnutého rozsudku správne uviedol, že používanie nádrží v oblastiach so zemetraseniami alebo v záplavových oblastiach nepatrí do pôsobnosti predmetných harmonizovaných noriem, takže v tejto súvislosti ich nie je možné doplniť o obmedzenie v rámci postupu podľa článku 18 ods. 2 nariadenia č. 305/2011.
- 73 Ako však bolo uvedené v bode 70 tohto rozsudku, členské štáty môžu stanoviť osobitné pravidlá týkajúce sa inštalácie a používania „stavebných výrobkov“, pokiaľ uvedené pravidlá neobsahujú požiadavky, ktoré sa odchyľujú od harmonizovaných noriem vychádzajúcich z nariadenia č. 305/2011.
- 74 Po tretie, hoci harmonizované normy podľa ustanovení článku 2 bodu 4 v spojení s článkom 3 ods. 1 a 2 a článkom 17 ods. 3 nariadenia č. 305/2011 súvisia s podstatnými vlastnosťami „stavebných výrobkov“ a so základnými požiadavkami uplatniteľnými na „stavby“, nič to nemení na tom, že cieľom tohto nariadenia nie je harmonizácia požiadaviek na tieto stavby, ale iba metód na posudzovanie a vyhlásenia o parametroch „stavebných výrobkov“. Keďže metódy a kritériá posudzovania parametrov „stavebných výrobkov“ definované v harmonizovaných normách musia iba umožniť zabezpečenie toho, aby parametre uvedených výrobkov spĺňali podstatné vlastnosti zodpovedajúce základným požiadavkám uplatniteľným na „stavby“, cieľom týchto noriem nie je samo osebe zabezpečiť dodržiavanie základných požiadaviek.
- 75 V prejednávanej veci treba konštatovať, že Všeobecný súd v prvom napadnutom rozsudku správne uplatnil tieto zásady, keď v bode 95 uvedeného rozsudku konštatoval, že cieľom harmonizovaných noriem nie je zaručiť dodržanie základných požiadaviek uplatniteľných na „stavby“, ktoré sú stanovené členskými štátmi, ale že členské štáty vo svojich ustanoveniach týkajúcich sa „stavebných výrobkov“, ktoré zabezpečujú dodržiavanie základných požiadaviek, sú povinné na účely zaručenia voľného pohybu týchto výrobkov tieto normy uplatňovať, pokiaľ ide o posudzovanie parametrov uvedených výrobkov.
- 76 Všeobecný súd rovnako v bode 96 toho istého rozsudku správne uviedol, že Komisii neprislúcha overovať, či dotknuté harmonizované normy zabezpečujú dodržiavanie základných požiadaviek na „stavby“, pokiaľ ide o uvoľňovanie nebezpečných látok, pretože cieľom harmonizovaných noriem je umožniť posúdenie parametrov „stavebných výrobkov“.
- 77 Pokiaľ ide o druhý napadnutý rozsudok, Všeobecný súd v bode 49 tohto rozsudku spresnil, že žiadosti o zápis výhrady do pôsobnosti odkazov na dotknuté harmonizované normy v každom prípade nemožno vyhovieť na základe článku 18 ods. 2 nariadenia č. 305/2011 z dôvodu, že „jej cieľom je doplniť do uvedených noriem dodatočnú požiadavku týkajúcu sa inštalácie alebo používania nádrží v oblastiach so zemetraseniami alebo v záplavových oblastiach“, pretože uvedené ustanovenie takúto možnosť doplnenia nestanovuje.
- 78 Všeobecný súd teda správne preskúmal súlad predmetných noriem s príslušnými mandátmi a uviedol dôvody, pre ktoré Komisia nebola povinná overiť dodržanie základných požiadaviek.
- 79 A napokon po štvrté treba konštatovať, že v bode 105 prvého napadnutého rozsudku, ako aj v bode 58 druhého napadnutého rozsudku sa Všeobecný súd obmedzil na zdôraznenie, že Komisia sa nedopustila zjavne nesprávneho posúdenia.
- 80 Z toho vyplýva, že druhý a tretí odvolací dôvod vo veci C-475/19 P, ako aj prvý a druhý odvolací dôvod vo veci C-688/19 P treba zamietnuť.

81 Vzhľadom na uvedené úvahy musia byť odvolania zamietnuté v celom rozsahu.

O trovách

- 82 Podľa článku 184 ods. 2 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora ak odvolanie nie je dôvodné alebo ak je dôvodné a Súdny dvor sám rozhodne s konečnou platnosťou o veci, rozhodne aj o trovách konania. Podľa článku 138 ods. 1 uvedeného rokovacieho poriadku, uplatniteľného na konanie o odvolaní na základe článku 184 ods. 1 tohto rokovacieho poriadku, účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté.
- 83 Keďže v prejednávanej veci Spolková republika Nemecko nemala úspech a Komisia navrhla zaviazat' ju na náhradu trovy konania, je opodstatnené uložiť jej povinnosť nahradiť trovy konania Komisie týkajúce sa týchto odvolaní a konaní pred Všeobecným súdom.
- 84 Podľa článku 140 ods. 1 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora, ktorý je tiež uplatniteľný na konanie o odvolaní podľa článku 184 ods. 1 tohto rokovacieho poriadku, znášajú členské štáty a inštitúcie, ktoré vstúpili do konania ako vedľajší účastníci, svoje vlastné trovy konania.
- 85 Fínska republika, vedľajší účastník konania v konaní na Všeobecnom súde, ktorá sa zúčastnila konania na Súdnom dvore, znáša svoje vlastné trovy konania.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (prvá komora) rozhodol takto:

1. Odvolania sa zamietajú.

2. Spolková republika Nemecko znáša svoje vlastné trovy konania a je povinná nahradiť trovy konania, ktoré vynaložila Európska komisia v rámci týchto odvolaní a konaní na Všeobecnom súde Európskej únie.

3. Fínska republika znáša svoje vlastné trovy konania.

Podpisy